

Evidencijski broj / Article ID: 11545043
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section: Naslovnica

**58. festival igranoga
filma u Puli najavljuje
nove trendove**

Arena osjeća
smjenu glumačkih
naraštaja »22

**58. pula
film festival**
Vjesnik.hr
medijski pokrovitelj

Evidencijski broj / Article ID: 11545043
 Vrsta novine / Frequency: Dnevna
 Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
 Rubrika / Section: Naslovnica

Arena osjeća smjenu glumačkih naraštaja

Prikazani filmovi »Duh babe Ilonke« Tomislava Žaje, »Čaća« Dalibora Matanića i »Fleke« Alda Tardoziija

Božidar TRKULJA
 bozidar.trkulja@vjesnik.hr

PULA - Ovogodišnji, 58. festival igranoga filma u Puli ostat će zapamćen po dominaciji filmova za djecu i visokim ocjenama publike upravo kada je riječ o tim filmovima.

Nakon filmova »Lea i Darija« Branka Ivande i »Koka i duhova« Daniela Kušana (koji je s ocjenom 4,78 za sada izgledni dobitnik nagrade publike - Zlatnih vrata Pule) prikazan je i »Duh babe Ilonke« Tomislava Žaje. Riječ je o simpatičnom filmu za koji ne postoji ni jedan razlog zašto se djeci ne bi dopao.

Štoviše, duhovita i dobro napisana priča, u koju je spisateljica i scenaristica Irena Krčelić unijela elemente fantastičnoga, bez sumnje ima sve elemente potrebne da djeca osnovnoškolske dobi pa čak i malo mlađa u njemu uživaju.

Isto će za rukom poći i njihovim roditeljima ako na jedno oko zažmire u prizorima plesno-pjevnih točaka koje su, osim u slučaju pojave babina duha u ogledalu i njene pjesme važne za samu radnju, potpuno nepotrebne, a na koncu i uteg filmu. Ipak djeci to vjerojatno neće smetati, no neki će kritičari nesumnjivo zaboraviti svoje dječje naočale i gledati ga kao film namijenjen isključivo sebi, odnosno odraslim osobama. Na romsku djevojčicu Marnušu i njenu obitelj, uključujući i tvora, bačeno je prokletstvo koje se počinje iskazivati kada baba po zanimanju gatar shvati kako mora umrijeti. Ipak, vješta kakva je, vračara osjeti da joj je kucnuo čas i obitelji prorekne nekoliko nemilih događaja, a njen nemirni duh ostaje u kući.

Važno je naglasiti da je Žaja cijeli film ovio u meku, ali fluidnu i iskričavu auru pa nema bojazni da bi neki od prizora unatoč priči mogli djeci ostaviti traume.

Kao i Kušan i Ivanda, tako i Žaja, kojem je to debitantsko ostvarenje, morao je uložiti puno nade u svoje male glumce pa je i on pokazao iznimnu hrabrost i na tome mu se treba čestitati, tim više što nije bio pretenciozan.

»Duh babe Ilonke« na koncu ostavlja dobar dojam, film je sa zasad najviše humora, a glumci su na visini zadatka, osobito Rakan Rushaidat kao pomirljivi i simpatični otac te Aleksandra Balmazović kao brižna majka koja se želi maknuti od svega onoga što je veže uz njihovog porijeklo. I sporedne uloge su fino zaokružene tako da ne postoji ni jedan veći razlog koji bi se ispriječilo filmu na putu do uspjeha.

Za taj vrijedni Žajin film ocjena publike bit će nam poznata u četvrtak, no dok je

Ivo Gregurević u filmu »Čaća«

Prizor iz filma »Duh babe Ilonke«

Iskra Jirsak i Nika Mišković u filmu »Fleke«

čekamo, možemo mu proročavati ne samo uspjeh u kinu nego i sudjelovanje na svjetskim manifestacijama namijenjenim djeci. S druge strane, snažni i dojmljivi film »Čaća« Dalibora Matanića, koji se čini posljednjih godina baš razigrao pa nam svakih šest mjeseci isporučujući neki novi kratki, a jedanput godišnje i dugometražni film, dobio je očekivanu malu ocjenu publike –

Poznato je kako najširi gledateljski krug ne voli vrstu filma kao što je »Čaća« Dalibora Matanića, no zato ga vole svjetski filmski festivali, na kojima će, uvjereni smo u to, i »Čaća« naći svoje mjesto

3,37. Odavno je poznato kako najširi gledateljski krug ne voli takvu vrstu filma, no zato ih vole svjetski filmski festivali, na kojima će, uvjereni smo u to, i »Čaća« naći svoje mjesto. Matanićevo ostvarenje odlikuje sjajna fotografija snimatelja Vanje Černjula, sjajni glumci, efektna glazba i dobro ozračje. U filmu za četiri glumca, tri kuće, jedan automobil i puno rakije, priča ipak ostaje, što

će netko naći dobrim, vrlo otvorena, ali opet ponekom gledatelju razlozi njezina završetka neće biti jasni. Matanić se nije eksplicitno izrazio niti je išao na prvu loptu, ali ipak naslućuju se traume koje dovode do neočekivanoga, ali i pomalo prenatloga završetka, što mu je i jedina zamjerka.

Dvije sestre i dečko jedne od njih dolaze usred zime na ličko seosko imanje gdje živi njihov otac koji ih je davno napustio, a čini se kako je posljednja prilika da razgovaraju s njim i da im kaže što ga je nagnalo na takav postupak.

Matanić nam daje naznaku toga, no bilo bi pogrešno izreći je jer bismo na taj način odnijeli filmu pola od onoga što ga čini uzbudljivim, a gledatelju bismo dokinuli osjećaj napetosti koja se kroz njega provlači od početka do kraja.

Teško je reći je li bolja Judita Franković, Iva Mihalić, Igor Kovač ili Ivo Gregurević, tako da zasad Matanić ima najčvršću glumačku jezgru i jedino njegov film nema problema kada je u pitanju gluma. Doduše, morao se na njih osloniti, znao je kako, a oni su bili podatni i napravili su odličan posao.

»Duh babe Ilonke« ostavlja dobar dojam, film je sa zasad najviše humora, a glumci su na visini zadatka, osobito Rakan Rushaidat te Aleksandra Balmazović

Nakon godina u kojima ni jedan film nije mogao proći bez Gregurevića, što je dovelo i do zasićenja, sada smo ga doživjeli kao pravo osveženje, isto kao i mlade i izvrsne glumice. I kada već spominjemo glumce, primijetiti se može kako je opet došlo do smjene naraštaja, za koju je nekada bilo potrebno nekoliko desetljeća. Čini se da se posljednjih godina sve odvija puno brže.

I Aldo Tardozi se oslonio na dvije mlade glumice – Iskru Jirsak i Niku Mišković, a njihova je igra bila na visini zadatka koji im je redatelj i scenarist povjerio. Tardozi je također debitant, no publika je i u njegovu slučaju bila vrlo blagonaklona i njegove »Fleke« nagradila visokom ocjenom od 4,52.

Priča je to o dvije djevojke koje se sprijateljuju u neobičnim okolnostima, te zatim kreću u još neobičnije i opasne situacije.

Redatelj je u samo jednu noć uspio ubaciti mnogo toga, od ubojstva i silovanja, droge i alkohola, taksija, noćnih klubova, bolnice i garaže, pa sve do ljetnoga kina Tuškanac.

»Fleke« su snimljene s minimalnim budžetom, ali to se u njemu ne osjeti, ali ipak ostaje kao prosječno ostvarenje, jedan mladenački film za mlade gledatelje koji žude za urbanim i pomalo nasilnim pričama u kojima se puno psuje i pije.